

RPO-594497/08

Warszawa, dnia 18 sierpnia 2008 r.

RPO-594497-VII-713/08/ED/KMP

BIURO RZECZNIKA PRAW OBYWATELSKICH	
WPEŁ.	2008 -08- 18
ZAL.	NR 1166960

I n f o r m a c j a

o czynnościach przeprowadzonych z upoważnienia Rzecznika Praw Obywatelskich w Areszcie Śledczym w Poznaniu

1. Wprowadzenie.

Działając z upoważnienia Rzecznika Praw Obywatelskich w dniach 15-16 lipca 2008 r. do Aresztu Śledczego w Poznaniu, przy ul. Młyńskiej 1 (zwanego dalej Aresztem) udali się przedstawiciele Rzecznika Praw Obywatelskich – główny specjalista Zbigniew Kuźma oraz pełniąca obowiązki Zastępcy Dyrektora Zespołu Ewa Dawidziuk (prawnicy). Działając jako Krajowy Mechanizm Prewencji, przedstawiciele Rzecznika sprawdzili na miejscu sposób traktowania osób pozbawionych wolności, dokonując oceny pod względem ochrony osadzonych przed torturami oraz okrutnym, nieludzkim i poniżającym traktowaniem albo karaniem. Celem wizytacji było również zweryfikowanie zakresu realizacji zaleceń, wydanych przez pracowników Biura Rzecznika w wyniku wizytacji Aresztu przeprowadzonej w dniach 23-24 października 2003 r. Na miejscu została również zbadana jedna indywidualna skarga, która została złożona przez rodziców osadzonego w czasie Dnia Otwartego Biura Rzecznika Praw Obywatelskich, tj. w dniu 15 czerwca br.

Przeprowadzając wizytację zapobiegawczą Krajowego Mechanizmu Prewencji przedstawiciele Rzecznika:

- wysłuchali informacji o funkcjonowaniu Aresztu Śledczego i jego podstawowych problemach, udzielonej przez zastępcę dyrektora jednostki – pplk mgr inż. Arkadiusza Michalaka;
- dokonali oglądu całej jednostki, w tym obejrzeliby wybrane losowo cele mieszkalne, cele zabezpieczające, cele do wykonywania kary dyscyplinarnej

osadzenia w celi izolacyjnej, łaźnie, świetlice, pola spacerowe, a także pomieszczenia ambulatorium, ośrodka diagnostycznego i szpitala. Osoby wizytujące sprawdziły również warunki, w jakich transportowane są osoby pozbawione wolności poprzez ogląd samochodów Służby Więziennej;

- przeprowadzili w czasie wizytacji cel mieszkalnych i innych pomieszczeń rozmowy ze skazanymi i tymczasowo aresztowanymi oraz z funkcjonariuszami i pracownikami Aresztu. Przyjęto do protokołu 1 skargę i jedną prośbę osadzonego, które zostały przekazane według właściwości kierownictwu jednostki i rozpatrzone pozytywnie, o czym poinformowano Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich;
- przeprowadzili we wszystkich pawilonach, na podstawie kwestionariusza, rozmowy w cztery oczy z 14 dobranymi losowo osadzonymi.

W oparciu o powyższe czynności pracownicy Biura Rzecznika Praw Obywatelskich poinformowali dwóch Zastępców Dyrektora Aresztu o wynikach dokonanych ustaleń, a także wysłuchali ich uwag i wyjaśnień.

Ponadto, po zakończeniu wizytacji przeanalizowano: Porządek wewnętrzny Aresztu (Zarządzenie Wewnętrzne nr 19/2008 z 17.04.2008 r.) - pod kątem jego zgodności z obowiązującymi normami prawa, a także Analizę autoagresji w Areszcie Śledczym w Poznaniu w 2007 r., Analizę stanu ładu, dyscypliny i nastrojów w Areszcie Śledczym w Poznaniu w roku 2007, protokoły z kontroli sanitarnej przeprowadzonej w dniu 26 czerwca 2008 r. przez Powiatową Stację Sanitarно-Epidemiologiczną w Poznaniu oraz z wizytacji jednostki przez sędziego penitencjarnego.

2. Charakterystyka jednostki

Pojemność Aresztu Śledczego w Poznaniu wynosi ogółem 1097 miejsc, w tym 662 miejsca w Areszcie (z tego 24 w oddziale dla osób stwarzających poważne zagrożenie społeczne albo poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa zakładu, zwanych dalej osadzonymi niebezpiecznymi oraz 4 w izbach chorych). Funkcjonujący przy Areszcie szpital posiada 99 miejsc. Ponadto, trzy oddziały zewnętrzne Aresztu dysponują łącznie 336 miejscami, przy czym ilość miejsc

zakwaterowania w Oddziale Zewnętrznym w Poznaniu obejmuje 203 miejsca, w Oddziale Zewnętrznym Aresztu w Rosnowie 82, zaś w Oddziale Zewnętrznym w Baranowie 51 miejsc.

Zgodnie z danymi zamieszczonymi w sprawozdaniu z dnia 30 czerwca 2008 r., w jednostce faktycznie przebywało 1012 osadzonych, w tym: 190 tymczasowo aresztowanych, 820 skazanych i 2 ukaranych. Jak podkreślił Zastępca Dyrektora Aresztu, problem przeludnienia, który został zauważony w czasie wizytacji jednostki przez przedstawicieli Rzecznika w 2003 r., został zlikwidowany. Obecnie nie ma sytuacji, w której osadzeni zmuszeni byłiby spać na materacach na podłodze. Wyłącznie w pojedynczych przypadkach powierzchnia celi mieszkalnej na jednego osadzonego może nie spełniać normy 3 m². W większości oddziałów przywrócono funkcjonowanie świetlic, zmienił się również profil osadzonych. Obecnie 1/3 stanowią osoby tymczasowo aresztowane, 1/3 skazani, którzy są jednocześnie aresztowani do drugich spraw, pozostali zaś to osoby skazane.

Przebywające w Areszcie Śledczym w Poznaniu osoby pozbawione wolności są zaliczane do różnych grup klasyfikacyjnych: młodocianych (M), odbywających karę po raz pierwszy (P) i recydywistów (R). W czasie wizytacji cel i przeglądu kart tożsamości osadzonych nie stwierdzono osadzenia tymczasowo aresztowanych i skazanych z różnych grup klasyfikacyjnych we wspólnej celi mieszkalnej. W dniu 1 lipca 2007 r. większość skazanych – 596 - odbywało karę w systemie programowanego oddziaływania, 191 w systemie zwykłym, a 30 - w systemie terapeutycznym.

3. Ogląd jednostki

Przeprowadzony ogląd całego terenu Aresztu i pomieszczeń w pawilonach mieszkalnych, w tym wizytacja cel oraz uzyskane w związku z tym informacje pozwoliły m.in. stwierdzić, że:

- a. największym problemem Aresztu jest przeprowadzenie remontu budynku penitencjarnego III (C), który został wzniesiony około 1907 r., wobec czego dobudowywanie w nim dodatkowych ścianek, przykładowo wokół kącików

- sanitarnych, powoduje zagrożenie dla konstrukcji budynku. Większość kąpek sanitarnych nie jest więc w tym budynku zabudowana;
- b. ambulatorium jest w trakcie remontu, nie odnotowano pilnej potrzeby zakupu dodatkowego sprzętu;
 - c. remontu wymaga również kuchnia Aresztu, co nie będzie jednak możliwe bez wsparcia finansowego organów nadrzędnych;
 - d. problem stanowi obsada służby zdrowia Aresztu, występuje wakat na stanowisku lekarza ogólnego, a kolejni lekarze składają wypowiedzenia umowy o pracę;
 - e. nabór kadry w dziale kwatermistrzowskim i w dziale ochrony stanowi również problem. Jedynie zatrudnienie na stanowiskach wychowawców nie napotyka na trudności. W chwili obecnej połowa spośród wychowawców to osoby młode, nowoprzyjęte;
 - f. został podwyższony mur ochronny oraz zainstalowano kamery kulowe. Pozwoliło to na likwidację jednego posterunku zewnętrznego uzbrojonego;
 - g. przywrócone na oddziałach świetlice wyposażone zostały w stół do tenisa i telewizor;
 - h. ustalono, że kontrole osobiste przeprowadzane są w pomieszczeniach dla oddziałowych lub w łazienkach, a więc w pomieszczeniach niemonitorowanych;
 - i. w oddziale dla osadzonych niebezpiecznych, który dysponuje 24 miejscami, w dniu wizytacji przebywało 18 osadzonych. Oddział dysponuje łazienką z 3 stanowiskami, gabinetem zabiegowym, pokojem wychowawcy i psychologa. Na korytarzu oddziału zorganizowano zamykane szafki, w których osadzeni mogą przechowywać artykuły zakupione w kantynie. Z oddziału schodzi się na pola spacerowe dla osadzonych niebezpiecznych. Areszt zorganizował 5 małych spacerników. Są one zabezpieczone w odpowiedni sposób, na jednym z nich postawiono stół do ping-ponga. Zmieniana jest również kolorystyka ścian w poszczególnych boksach, na żywo-zieloną, co znacznie poprawia ich wygląd. Prace malarskie wykonywane są przez artystów z funduszy postpenitencjarnych. Przy polach spacerowych dla osadzonych

- niebezpiecznych zorganizowano salę widzeń. Jest ona monitorowana przez kamerę telewizji przemysłowej, jednak bez możliwości nasłuchu;
- j. zostały wydzielone cele dla palących i niepalących. W poszczególnych oddziałach respektowane jest rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 26 listopada 1996 r. w sprawie określenia zasad dopuszczalności używania wyrobów tytoniowych w obiektach zamkniętych podległych Ministrowi Sprawiedliwości. W tzw. celach transportowych oraz w samochodach Służby Więziennej wprowadzono zakaz używania wyrobów tytoniowych, co odnotowano w Porządku wewnętrznym jednostki;
 - k. stan cel mieszkalnych jest ogólnie dobry i utrzymuje się w nich czystość. Wyposażono je w wymagany sprzęt. Stan materaców, koców, prześcieradeł i pościeli, ręczników i ścierek nie budził zastrzeżeń. Jedynie cele niewyremontowane w pawilonie C są w złym stanie, z widocznymi zawilgoceniami, zniszczoną podłogą i otwartymi kącikami sanitarnymi. Brakuje cel, które byłyby dostosowane do potrzeb osób niepełnosprawnych;
 - l. wszystkie cele do wykonywania kary dyscyplinarnej osadzenia w celi izolacyjnej oraz cele zabezpieczające zostały wyposażone zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami;
 - m. łącznie wyposażone są odpowiednio, podłoga i ściany zostały wyłożone płytkami, nie odczuwa się uciążliwego zaduchu;
 - n. ekumeniczna kaplica znajduje się w podziemiach pawilonu A. Wygląda bardzo estetycznie, jednak jest monitorowana przez kamerę telewizji przemysłowej. Odprawiana jest w niej katolicka Msza Św., zaś świadkowie Jehowy, Zielonoświątkowcy, czy przedstawiciele innych wyznań przychodzą indywidualnie do osadzonych. W czasie wizytacji jeden z osadzonych złożył prośbę odnośnie umożliwienia mu nawiązania kontaktu z księdzem prawosławnym, która została rozpatrzona pozytywnie;
 - o. ośrodek diagnostyczny, mieszczący się na najwyższym piętrze pawilonu C, został wyremontowany, trafiają tu skazani z całego okręgu poznańskiego oraz z Sieradza. Ośrodek został powiększony w 2008 r. i dysponuje aktualnie 44 miejscami, co oznacza, że jest to największym ośrodek

diagnostyczny w Polsce. W dniu wizytacji przebywało w nim 30 osadzonych, problem przeludnienia nie występował. Widoczne było zaangażowanie kierowniczkę ośrodka w codzienną pracę, życzliwość do zgłaszanych przez osoby pozbawione wolności problemów, dzięki czemu atmosfera w oddziale jest bardzo dobra. Z informacji udzielonej przez kierowniczkę ośrodka wynika, że cudzoziemcy trafiają do niego bardzo rzadko, najczęściej pochodzenia romskiego lub rosyjskojęzyczni. Obsada kadrowa ośrodka jest obecnie optymalna, a czas oczekiwania na przyjęcie osadzonego wynosi około 2 tygodni, podczas gdy do tej pory było to nawet kilka miesięcy. Ośrodek dysponuje swoją łaźnią z dwoma prysznicami (w dniu wizytacji bardzo czysta) oraz świetlicą, wyposażoną w rowery stacjonarne, drążek do ćwiczeń, odtwarzacz CD i magnetowid;

- p. oddział półotwarty zorganizowano w odremontowanym całkowicie budynku D, na miejscu starej kotłowni. Stan całego oddziału i wszystkich jego pomieszczeń jest bardzo dobry, jedynie pomieszczenie dla oddziałowego jest małe, co może utrudniać przeprowadzanie kontroli osobistej lub sprawdzanie paczek. Zorganizowane na parterze budynku D warsztaty zapewniają osadzonym bardzo dobre warunki pracy;
- q. sala widzeń znajduje się w budynku A, dysponuje 38 stanowiskami, co powoduje, że w czasie pełnego wykorzystania panuje w niej tłok. Tuż obok zorganizowano 4 stanowiska do udzielania widzeń w sposób uniemożliwiający bezpośredni kontakt z osobą odwiedzającą;
- r. pomieszczenia do czynności procesowych zostały zorganizowane na pierwszym piętrze budynku A, z dwoma pokojami wyposażonymi w kraty, uniemożliwiające bezpośredni kontakt z osadzonym oraz trzema zapewniającymi spotkania przy stoliku;
- s. pomieszczenia Zakładu Opieki Zdrowotnej zostały odremontowane i wyposażone w nowy sprzęt, a jego trzy oddziały szpitalne: dermatologiczny, psychiatrii sądowej oraz internistyczny, są w dobrym stanie. Od 2006 r. nie funkcjonuje pracownia protetyczna, a osadzeni są zaopatrywani w protezy przez publiczną służbę zdrowia.

4. Rozmowy przeprowadzone z osadzonymi.

Rozmowy z osobami pozbawionymi wolności zostały przeprowadzone ze szczególnym uwzględnieniem osadzonych powyżej 60 roku życia, niepełnosprawnych, cudzoziemców, jak również przebywających w oddziale dla osób stwarzających poważne zagrożenie społeczne albo poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa zakładu. Ponadto, przeprowadzono rozmowy z osadzonymi, wobec których w okresie ostatnich 6 miesięcy stosowano środki przymusu bezpośredniego oraz w stosunku do których wymierzono karę dyscyplinarną osadzenia w celi izolacyjnej. Łącznie przeprowadzono 14 rozmów z losowo wybranymi osobami, przy czym odbyły się one w odrębnych pomieszczeniach, w sposób, który uniemożliwiał osobom postronnym zapoznanie się z treścią odpowiedzi udzielanych przez osoby pozbawione wolności.

Przeprowadzone rozmowy dostarczyły opinii w przedmiocie przestrzegania podstawowych praw osób pozbawionych wolności i atmosfery panującej w Areszcie. W przeważającej większości osadzeni pozytywnie oceniali realizację przysługujących im uprawnień. Nieliczne były oceny negatywne, a zgłoszone zarzuty i uwagi dotyczyły:

1. w zakresie **warunków panujących w celi mieszkalnej**: niezabudowanych kąpeków sanitarnych, braku ciepłej wody w celach, zainstalowanych przesłon na oknach, które nie przepuszczają powietrza oraz ogólnie złych warunków w celach niewyremontowanych;
2. **wyżywienia**: niesmacznego, mało urozmaiconego, określając je w przeważającej większości jako znośne (osadzeni podkreślali jednak, że od 2007 r. wyżywienie w Areszcie poprawiło się);
3. **warunków dokonywania zakupów na wypiskę**: pojedyncze uwagi na temat za wysokich cen, ubogiego asortymentu, braku możliwości zwrotu popsutego sprzętu (grzałki);
4. **mycia się i kąpieli**: nie przystosowania łaźni dla niepełnosprawnych, zimnej wody w celi, zbyt krótkiego czasu na umycie się oraz zbyt rzadkich kąpieli;

5. **opieki zdrowotnej:** braku kontaktu z lekarzem (opinia osadzonego w wieku powyżej 60 roku życia), lekceważenia problemów zdrowotnych, odmowy skierowania na rehabilitację;
6. **korrespondencji, paczek i widzeń:** braku możliwości przesłania paczek higienicznych, jednorazowo zbyt dużej ilości osób na sali widzeń, korzystania z aparatu telefonicznego przy pomocy osoby drugiej ze względu na fakt poruszania się na wózku inwalidzkim i zbyt wysokiego umiejscowienia telefonu (pojedyncza uwaga osoby niepełnosprawnej), długiego okresu oczekiwania na korespondencję;
7. **korzystania ze spacerów:** braku możliwości korzystania ze spacernika ze względu na trudności z pokonaniem schodów (dot. osadzonych powyżej 60 roku życia oraz niepełnosprawnych), małych pól spacerowych (pojedynczy zarzut);
8. **korzystania z prasy, książek i zajęć kulturalno-oświatowych i sportowych:** braku nowych tytułów książkowych oraz publikacji w językach obcych, zlokalizowania świetlicy na innym oddziale, wobec czego osoby schorowane oraz niepełnosprawne mają utrudniony do niej dostęp, braku świetlicy na oddziale dla niebezpiecznych;
9. **traktowania przez funkcjonariuszy i karania dyscyplinarnego:** uznawania osadzonego za winnego niezależnie od sytuacji, nie uwzględniania wniosków związanych z obroną, brania pod uwagę wyłącznie stanowisk funkcjonariuszy (w większości uwagi tzw. osadzonych niebezpiecznych);
10. **stosowania środków przymusu bezpośredniego:** niezasadnego ich użycia (pojedyncza uwaga);
11. **postępowania z cudzoziemcami:** trudności w porozumiewaniu się z funkcjonariuszami Służby Więziennej, braku zainteresowania ich sytuacją ze strony konsulatu (uwagi zostały wniesione przez Holendra).

5. Ocena traktowania osób pozbawionych wolności

Z informacji uzyskanych od administracji Aresztu Śledczego w Poznaniu wynika, że w 2007 r. osoby pozbawione wolności dochodziły przed sądami cywilnymi odszkodowania w 5 sprawach, przy czym dwie dotyczyły uszkodzenia ciała, dwie przeludnienia, a jedna zmuszania do pracy fizycznej. W 2008 r. osadzeni złożyli 7 pozwów przeciwko jednostce. Wszystkie sprawy dotyczyły warunków bytowych oraz przeludnienia, a wartość przedmiotu sporu wahała się od 27 tys. do 250 tys. Mimo to, nie ma podstaw do stwierdzenia, aby warunki bytowe, nawet w celach niewyremontowanych, czy też inne okoliczności osadzenia, były dla osób pozbawionych wolności na tyle dotkliwe, aby mogły prowadzić do okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania. Ponadto, ogląd poszczególnych oddziałów pozwala stwierdzić, że atmosfera w Areszcie jest dobra, relacje między osadzonymi, a wychowawcami i oddziałowymi prawidłowe. Funkcjonariusze Służby Więziennej angażują się w wykonywane obowiązki, co zostało wyrażone pozytywną oceną ich pracy przez osadzonych. Akty samoagresji, których w roku ubiegłym było 30, nie miały wpływu na pogorszenie się atmosfery w jednostce. Także charakter składanych przez osadzonych skarg nie daje podstaw do stwierdzenia, iż osoby pozbawione wolności były traktowane w sposób okrutny lub poniżający.

6. Analiza dokumentacji jednostki

Po przeanalizowaniu tekstu Porządku wewnętrznego Aresztu, nie stwierdzono jego niezgodności z normami prawnymi. Zwraca uwagę fakt, że został on zredagowany w sposób przejrzysty, ułatwiający skazanym, tymczasowo aresztowanym oraz ukaranym załatwianie ich codziennych spraw, np. poprzez zamieszczenie w nim wzorów próśb. Egzemplarze porządku wewnętrznego znajdują się w celach mieszkalnych, co sprawdzono w czasie ich wizytacji oraz rozmów z osadzonymi.

Treść sporządzonej w Areszcie „Analizy autoagresji w roku 2007”, wskazuje, że samouszkodzenia osób pozbawionych wolności mają charakter instrumentalny, mający na celu wymuszenie przetransportowania do innej

jednostki penitencjarnej. Generalnie w 2007 r. miało miejsce 60 wypadków nadzwyczajnych, podczas gdy w 2008 r., do dnia wizytacji - 28. Najliczniejszą grupę stanowiły samouszkodzenia, których w 2007 r. było 30, zaś w 2008 r. 13. Poza tym w 2007 r. w 4 przypadkach doszło do zgonów osadzonych, zaś w 2008 r. w 2, z przyczyn naturalnych. Jeżeli chodzi o problem przemycania na teren Aresztu środków łączności, to w 2007 r. wykryto 8 takich przypadków, podczas gdy w 2008 r. 1. Środki odurzające zostały ujawnione w 2007 r. w 3 sytuacjach oraz w 4 w roku bieżącym. Oprócz tego pobicie bez ciężkiego uszkodzenia ciała wystąpiło w 2007 r. w 6 przypadkach, zaś w 2008 r. w dwóch. Nie odnotowano natomiast wypadków nadzwyczajnych na tle podkultury przestępczej.

Analiza stanu ładu, dyscypliny i nastrojów w Areszcie Śledczym w Poznaniu w roku 2007 zawiera szczegółowy opis wypadków nadzwyczajnych, jakie miały miejsce w roku ubiegłym. Nie budzą one zastrzeżeń osób wizytujących, a z Analizy wynika, iż stan bezpieczeństwa, zarówno osób pozbawionych wolności, jak i funkcjonariuszy SW utrzymuje się na zadowalającym poziomie.

Środki przymusu bezpośredniego stosowane są w Areszcie stosunkowo rzadko. W 2007 r. użyto ich w 8 przypadkach (ośmiokrotne użycie siły, trzykrotne umieszczenie w celi zabezpieczającej, założenie kaftana bezpieczeństwa oraz założenie kasku ochronnego), podczas gdy w roku bieżącym, do dnia wizytacji, w jednym przypadku (użycie siły). Stosowanie środków przymusu bezpośredniego nagrywa się przy pomocy kamery przenośnej. Pracownicy Biura RPO nie mieli zastrzeżeń co do sposobu dokumentowania stosowania środków przymusu bezpośredniego. Płyty z nagraniami dołączone były do protokołów, a postępowanie wyjaśniające było prowadzone w każdym przypadku stwierdzenia obrażeń na skutek zastosowania środków przymusu bezpośredniego.

Analiza protokołów z wizytacji Aresztu przez sędziego penitencjarnego, jak i Powiatowej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej, nie nasuwa żadnych zastrzeżeń.

7. Wnioski i zalecenia.

Czynności przeprowadzone przez pracowników Biura Rzecznika Praw Obywatelskich pozwoliły uznać, że - generalnie rzecz biorąc - w Areszcie Śledczym w Poznaniu przestrzegane są prawa osób pozbawionych wolności. Traktowani są oni z poszanowaniem godności ludzkiej. Okoliczności, które mogą ewentualnie prowadzić do okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania dotyczą osadzania niepełnosprawnych. Należy bowiem stwierdzić, że budynek A nie jest przystosowany do umieszczania w nim tej grupy osadzonych. Cele nie są dostosowane do potrzeb tych osób, woda ciepła nie jest do nich doprowadzona, a usytuowanie, przy braku windy, w zasadzie pozbawia ich możliwości korzystania z wielu uprawnień (spaceru, zajęć kulturalno-oświatowych). Zasadne byłoby więc zaplanowanie przystosowania kilku cel dla potrzeb osób niepełnosprawnych, tak aby nie ograniczać ich praw i zapewnić godne warunki bytowe.

Należy natomiast stwierdzić, iż od dnia wizytacji Aresztu przez przedstawicieli Rzecznika Praw Obywatelskich w 2003 r. Areszt uporał się z problemem ogromnego przeludnienia, który w tamtym czasie utrzymywał się permanentnie.

Na względzie należy mieć jednak przeprowadzenie remontu kuchni oraz kontynuowanie remontu budynku C. Organy nadrzędne powinny wesprzeć jednostkę w tych przedsięwzięciach.

Stosowanie kamer telewizji przemysłowej w kaplicy pokazuje, iż wobec braku regulacji ustawowych, stosowanie monitoringu jest indywidualnie rozwiązywane przez poszczególne jednostki penitencjarne.

Pracownicy Biura Rzecznika oczekują, że Kierownictwo Aresztu Śledczego oraz organy nadrzędne odniosą się do odnotowanych w niniejszej informacji uwag i wniosków, które dotyczą bieżącej działalności jednostki.

mgr Zbigniew Kuzma
Główny Specjalista

p.o. ZASTĘPCY DYREKTORA
ZESPOŁU
mgr Ewa Dawidziuk